

§ 4.

Naar det Bidrag, som efter Dyrighedsresolution tilkommer Moderen til et udenfor Ægteffab avlet Barn til sammes Underholdning, ikke har kunnet erholdes inddrevet hos Barnefaderen ved Udpantning, skal hun, forsaavidt hun opholder sig her i Landet og ikke selv modtager Understøttelse af Fattigvæsenet, være berettiget til, uden at saadant betragtes som hende ydet Fattigunderstøttelse, at fordre Barnefaderens Bidrag erlagt af Fattigvæsenet i den Kommune, hvor Barnefaderen opholder sig, og denne kan da kræve det refunderet af den Kommune, hvor Barnefaderen er forsørgelsesberettiget. Sidstnævnte Kommune kan kræve det inddrevet ved de Barnemoderen efter Lovgivningen tilkommende Retsmidler, samt, forsaavidt det ikke derved indkommer, efter eget Valg bestemme, om det skal betragtes som en Barnefaderen ydet Fattighjælp eller fordres afsonet. Samme Ret tilkommer den Kommune, hvor Barnefaderen opholder sig, i de Tilfælde, hvor Barnefaderen viser sig ikke at være forsørgelsesberettiget her i Landet.

§ 5.

Er i andre Tilfælde end det i foregaaende § ommeldte den Ret, som tilkommer Moderen til et udenfor Ægteffab avlet Barn lige over for dets Fader, gaaet over paa Fattigvæsenet, kan dette ligeledes forlange Barnefaderens Bidrag betalt af Fattigvæsenet i den Kommune, hvor han er forsørgelsesberettiget, og der tilkommer da denne det i forrige § ommeldte Valg.

§ 6.

I ethvert Tilfælde, hvor Fattigvæsenet hos Faderen til et udenfor Ægteffab avlet Barn har Krav paa Bidrag til Barnets Underholdning, er Fattigvæsenet berettiget til at fordre Faderens Opholdssted efterlyst ved Politiets Bistand.

§ 7.

Denne Lov gjælder ikke for Færverne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Slutningen af Maret 1884 modtog Justitsministeriet et Andragende fra endel Mænd fra Landets forskjellige Egne, som, efter at Offentlighedens Opmærksomhed ved flere Artikler i Dagspressen var bleven henledet paa de beklagelige Forhold, hvorunder de uægte Børn ofte leve, vare traadte sammen til en Drøftelse af, hvad der fra det Offentliges Side turde være at udrette til en Forbedring af dette Forhold. I det dette Andragende henstillede til Ministeriet at tage Sagen under Overveelse, fremhævedes tillige de Punkter, hvor man formenten, at en Indgriben enten af Administrationen eller Lovgivningen var mest fornøden.

Andragerne udtalte saaledes først, at det, hvortil der efter deres Overbevisning mest trænges, turde være Foranstaltninger til at vaage over Behandlingen af de Børn, der udsættes i Aleie, Foranstaltninger, der vel ikke ubelukkende vedrøre de uægte Børn, men faktisk ville faa størst Betydning for dem. Andragerne ere imidlertid ikke gaaede videre ind paa denne Side af Sagen eller have stillet bestemte Forslag i denne Henseende, idet de ere gaaede ud fra, hvad ogsaa forholder sig rigtigt, at dette Forhold allerede har været Gjenstand for Ministeriets Overveelse.

I det Andragerne dernæst gaa over til